

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 241.007 van 13 maart 2018
in de zaak A. 224.201/IX-9217**

In zake: Johan VANDEBERGH
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Gerald Van Walle en Katrien Kempe
kantoor houdend te 1130 Brussel
Bourgetlaan 40
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jürgen Vanpraet en Yannick Peeters
kantoor houdend te 8210 Zedelgem
Spoorwegstraat 11
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 9 januari 2018, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de minister van Justitie van 10 november 2017 houdende de niet-hernieuwing van de benoeming van Johan Vandebergh als rechter in handelszaken in de rechtbank van koophandel te Leuven.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 februari 2018.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Valerie Dhooghe, die *loco* advocaat Gerald Van Walle verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Yannick Peeters, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker wordt bij koninklijk besluit van 26 april 2007 voor een termijn van vijf jaar benoemd tot rechter in handelszaken in de rechtbank van koophandel te Leuven. Zijn benoeming wordt bij koninklijk besluit van 22 april 2012 hernieuwd tot 21 mei 2017.

Op 22 maart 2017 wordt de procedure opgestart tot eventuele (tweede) hernieuwing van de benoeming van verzoeker.

De minister van Justitie ontvangt van de adviesverlenende instanties zowel gunstige als ongunstige adviezen.

Hij beslist uiteindelijk tot niet-hernieuwing van de benoeming, en deelt zijn beslissing op 10 november 2017 aan verzoeker mee.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zouden alleen nodig zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VI. Spoedeisendheid

Uiteenzetting

6. In het inleidend verzoekschrift geeft verzoeker de volgende uiteenzetting omtrent de spoedeisendheid van de zaak:

“De zaak is in casu te spoedeisend om de behandeling ervan af te wachten in het kader van een louter beroep tot nietigverklaring. Dergelijk beroep tot nietigverklaring wordt immers gemiddeld pas uitgesproken twee jaar na instelling van de procedure. Verzoeker kan niet wachten op het verstrijken van een dergelijk lange termijn alvorens duidelijk te hebben omtrent de al dan niet hernieuwing van zijn mandaat omwille van de volgende redenen. Ten eerste bestaat uiteraard het risico dat de positie van Verzoeker in de rechtbank van koophandel te Leuven ondertussen zou worden ingevuld

door een derde. Indien dergelijke benoeming zou gebeuren, zou dit de mogelijkheden van (her)benoeming van Verzoeker drastisch beperken. Immers, het aantal rechters in handelszaken in Leuven is beperkt tot dertig zodat Verzoeker zelfs na de vernietiging van de Bestreden Beslissing geen hernieuwing van zijn mandaat als rechter in handelszaken zou kunnen bekomen vermits er op dat moment geen vacature meer zou zijn.

Ten tweede zou een dergelijk groot tijdsverloop ertoe lijden dat Verzoeker geruime tijd onderworpen zou worden aan aanzienlijke reputatieschade, zowel binnen de rechterlijke orde als in commerciële kringen. De tussen-tijdse uitvoering van de Bestreden Beslissing zou immers inhouden dat het mandaat van Verzoeker zou zijn stopgezet op basis van een onjuiste motivering (zie *infra*). Verzoeker zou genoodzaakt zijn om zich lopende de procedure te conformeren aan de Bestreden Beslissing, hetgeen uiteraard nefast zou zijn voor de perceptie van zijn bekwaamheid naar derden toe.

Ten derde lijdt Verzoeker ondertussen financiële verliezen aangezien hij niet langer kan zetelen in de rechtbank van koophandel te Leuven en bijgevolg geen presentiegelden verkrijgt. De uitvoering van de Bestreden Beslissing lopende een jarenlange procedure zou bijgevolg een ernstig financieel nadeel opleveren voor Verzoeker, zodat niet kan worden gewacht op de behandeling van de nietigverklaring.

In het licht van het voorgaande dient besloten te worden dat de zaak te spoedeisend is om behandeling ervan uit te stellen en dat Verzoeker gerechtigd is een vordering tot schorsing in te stellen.”

Beoordeling

7. Het komt er voor een verzoekende partij die beweert dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, op aan om van die urgentie te overtuigen aan de hand van de concrete feiten die zij in haar vordering aanvoert. Dit houdt in dat het aan deze partij toevalt om op de omstandigheden van haar zaak betrokken, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen waarom de nadelige gevolgen die een tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor haar persoonlijk veroorzaakt, niet gedragen kunnen worden gedurende de gewone doorlooptijd van de annulatieprocedure en waarom de afloop van deze procedure bijgevolg niet afgewacht kan worden.

Die gegevens moeten door de verzoekende partij worden onderbouwd op een wijze die de rechter toelaat om ze te verifiëren, zodat hij kan aftoetsen of ze de beweerde spoedeisendheid inderdaad verantwoorden. De

spoedeisendheid van de zaak wordt niet vermoed, welke ook de aard van de bestreden beslissing is.

In beginsel mag alleen rekening worden gehouden met hetgeen in het verzoekschrift tot schorsing of de daarbij gevoegde stukken wordt uiteengezet én gestaafd.

8. Om de spoedeisendheid aan te tonen, volstaat het niet te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht.

Het moeten afwachten van het normale procedureverloop in het kader van een beroep tot nietigverklaring maakt het onvermijdelijke lot uit van elke beroepindiener en het staat aan de verzoekende partij om aan te tonen dat zij het resultaat van de procedure tot nietigverklaring niet kan afwachten op straffe van zich in een toestand te bevinden met ernstige schadelijke gevolgen.

Overigens moet die verzoekende partij zich er rekenschap van geven dat een vordering tot schorsing luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, mag worden ingesteld “op elk moment”. De gevolgen waaraan de schorsingsprocedure geacht wordt een halt toe te roepen, moeten bijgevolg reëel zijn en in beginsel reeds bestaan of minstens dreigend zijn. Het schorsingsarrest, dat enkel voor de toekomst uitwerking heeft, moet de reeds bestaande nadelige gevolgen ook daadwerkelijk kunnen verhelpen.

9. Dat een derde mogelijk het vrijgekomen ambt zal bekleden, is inherent aan het tijdelijke karakter ervan. Aan een tijdelijke benoeming komt immers per definitie een einde. Wie bijgevolg een tijdelijke benoeming aanvaardt, wordt in beginsel geacht het risico te accepteren dat zich omstandigheden kunnen voordoen die hem later teleurstellingen bezorgen. Daarbij wordt ook bedacht dat het ambt van werkend rechter in handelszaken geen hoofdberoep is, zodat van verzoeker een grotere inspanning mocht worden verwacht om uit te leggen welke

ernstige schade hij ondervindt, mocht hij voortaan dit ambt niet meer kunnen uitoefenen.

Dat verzoeker na een, bij veronderstelling voor hem gunstig, arrest ten gronde zijn kansen voor een herbenoeming “drastisch” beperkt noemt, staat in contrast met de eveneens in zijn uiteenzetting opgenomen vaststelling dat in de rechtbank van koophandel te Leuven dertig werkende rechters te benoemen zijn – wat immers als aantal en gegeven het in tijd beperkte karakter van de benoemingen een zeker verloop mag laten verwachten. De door verzoeker uitgesproken vrees is bijgevolg onvoldoende geconcretiseerd en uitgewerkt om te overtuigen.

10. Voorts zij opgemerkt dat het vorige mandaat van verzoeker automatisch is afgelopen sinds 21 mei 2017. Dat verzoeker thans geen werkend rechter in handelszaken meer is, volgt dus in de eerste plaats uit het tijdelijk karakter van de benoeming.

Zo de thans bestreden weigering om verzoeker te herbenoemen hieraan al enige reputatieschade zou toevoegen, dan mag worden aangenomen – conform de vaste rechtspraak van de Raad – dat een moreel nadeel voldoende goedge maakt kan worden door de genoegdoening die een vernietigings-arrest oplevert. Wou verzoeker de Raad ervan overtuigen dat het in zijn zaak uitzonderlijk anders is, dan heeft hij alleszins verzuimd om dat te doen in zijn uiteenzetting. Het volstaat daartoe alvast niet om enkele alarmerende termen te hanteren zoals “aanzienlijke reputatieschade” en “nefast [...] voor de perceptie van zijn bekwaamheid”.

11. Het bestaan van een “ernstig financieel nadeel” kan alleszins niet overtuigen: elders in het verzoekschrift becijfert verzoeker dit op een zitpenning van 40,75 euro per zitting van drie uur.

12. De spoedeisendheid is niet genoegzaam aangetoond, wat volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 13 maart 2018, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren